

Tuzak Nöropatiler” Özel Çalışma Modülü’nün Öğrenme Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi: Deneysel Çalışma

Effect of Special Study Module of Entrapment Neuropathy on Learning: Experimental Study?

Arzu Hizay¹ (Orcid: 0000-0001-5886-0714)

Yeşim Şenol¹ (Orcid: 0000-0002-7842-3041)

1-Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Antalya, Türkiye

Sorumlu yazar: Arzu Hizay E-Posta: hizay@akdeniz.edu.tr Tel: +905065421022

Özet

Amaç: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, öğrencilerinin bağımsız öğrenme becerilerinin gelişmesine katkı sağlayan farklı eğitim yöntemleri kullanmaktadır. Öğrenci merkezli ve kendi kendine öğrenmeyi hedefleyen eğitim yöntemleri arasında yer alan uygulamalardan biri de özel çalışma modülleridir (ÖÇM). ÖÇM, öğrencilere seçtikleri bir alanda derinlemesine çalışma olanağı sağlamaktadır. Mezuniyet öncesi tıp eğitimine yönelik bilgi ve becerinin gerçekleşmesinde özel çalışma modülleri önemli bir role sahiptir. ÖÇM uygulamalarında konu alanlarında farklı sınıflamalar mevcuttur. Genel olarak çekirdek müfredata dayalı konular, çekirdek müfredat dışı olup tıpla ilgili konular ya da tıp dışı konuları kapsamaktadır. Bu çalışmada modüldeki öğrencilerin aktif bir öğrenme yöntemi ile verilen “Tuzak Nöropati” modülü sonucunda edindikleri bilginin kalıcılığının test edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, “Tuzak Nöropatiler” konulu ÖÇM uygulaması dönem II öğrencileriyle gerçekleştirilmiştir (n=42). Öğrencilere kontrol gruplu deneysel desen modeli uygulamak üzere ön test, son test ve kalıcılık testi uygulanmıştır. Kontrol grubu ise modülde yer almayan gönüllü öğrencilerden seçilmiştir (n=21). Deney ve kontrol grubuna ait ön test, son test ve kalıcılık testine ait değerler arası fark test edilmiştir. Test puanları karşılaştırılarak istatistiksel analizleri SPSS programında yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın başında tuzak nöropatiler hakkındaki bilgi düzeyinin deney ve kontrol grubunda benzer düzeylerde olduğu tespit edilmiştir (p=0,11,p>0,05). Deney öğrencilerinin son test bilgi düzeylerinin kontrol grubuna göre daha yüksek düzeylerde olduğu görülmüştür (p=0,01,p<0,05). Deney grubu öğrencilerinin son test bilgi düzeylerinin ön testlere göre daha yüksek olduğu görülmüştür (p=0,01,p<0,05). Deney grubu öğrencilerinin bilgi düzeylerinin anlamlı şekilde gelişim gösterdiği ve tespit edilen bu gelişim düzeyinin uygulamadan 3 ay sonrasında ise başlangıç düzeyine göre kalıcı şekilde korunduğu tespit edilmiştir (p=0,01,p<0,05).

Sonuç: Tuzak Nöropati ÖÇM’sinin sonunda öğrencilerin bilgi düzeyleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yükseldiği ve bu gelişimin 3 ay sonrasında da korunabildiği tespit edilmiştir. Küçük gruplarla yapılan interaktif çalışmaların bilgi düzeyi üzerinde olumlu etkisinin olduğu görülmüştür.

Anahtar sözcükler:

Anatomi, Özel çalışma modülü, Tuzak Nöropati

Keywords:

Anatomy, Entrapment Neuropathy, Special Study Module

Gönderilme Tarihi

Submitted: 15.01.2020

Kabul Tarihi

Accepted: 15.06.2020

Künye: Hizay A, Senol Y. Tuzak Nöropatiler” Özel Çalışma Modülü’nün Öğrenme Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi: Deneysel Çalışma 2020;19(59):29-35

Abstract

Background: Akdeniz University Faculty of Medicine uses different educational methods that contribute to the development of independent learning skills of its students. One of the applications that are among student-centered and self-learning educational method is special study modules. Special study modules play an important role in the realization of the knowledge and skills for pre-graduate medical education. There are different classifications in subject areas in special study modules application such as medical and non-medical issues. In this study, it is aimed to test the permanence of knowledge in the entrapment neuropathies module which is applied with an active learning method.

Methods: Module of entrapment neuropathy was performed with the second year students (n=42). Pre-test, post-test and permanency test were applied to the students to perform experimental design model with control group. The control group was selected from volunteer students (n=21). The differences between the all tests were evaluated. Test scores were compared and analyzes were performed in SPSS program.

Results: At the beginning of the study, it was determined that the level of knowledge about entrapment neuropathies was similar between two groups ($p=0,11$, $p>0,05$). It was observed that the post-test knowledge levels of the experimental students were higher than the control group ($p=0,01$, $p<0,05$). It was determined that post-test knowledge levels of experimental group students were higher than pre-tests ($p=0,01$, $p<0,05$). It was determined that the knowledge levels of experimental group students improved significantly and this development level was maintained even 3 months after the application.

Conclusion: At the end of the module, it was determined that levels of knowledge of the students increased significantly compared to the control group and this development preserved even after 3 months. We think that interactive studies with small groups have a positive effect on knowledge level.

GİRİŞ

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, öğrencilerinin bağımsız öğrenme becerilerinin

gelişmesine katkı sağlayan farklı eğitim yöntemleri kullanmaktadır. Fakültemizde bulunan öğrenci merkezli eğitim yöntemleri arasında yer alan uygulamalardan biride küçük çalışma grupları ile yürütülen özel çalışma modülleridir (ÖÇM). General Medical Council tarafından 1993 yılında yayınlanan “Tomorrow’s Doctors” kitapçığında öğrencilerin mezuniyet öncesi ve sonrası eğitimleri ile ilgili sunulan planda özellikle öğrenci merkezli ve kendi kendine öğrenmeyi hedefleyen eğitim önerilmektedir. Bu bağlamda yeni eğitim programlarındaki en büyük değişikliklerden biri özel çalışma modüllerinin uygulanmaya başlamasıdır (1-5).

“Student Selected Project” veya “Special Study Module” olarak da ifade edilen özel çalışma modülleri öğrencilere seçme olanağı tanıyarak istedikleri bir alanda derinlemesine çalışma olanağı tanımaktadır. Mezuniyet öncesi tıp eğitimine yönelik bilgi, beceri, tutum ve hedeflerin gerçekleştirilmesinde önemli bir rol üstlenmektedir (1, 3, 4).

Özel çalışma modüllerinin uygulanması kısa vadede mezuniyet öncesi gereklilikleri karşılamakla birlikte uzun vadede de profesyonel mesleki yaşamda entelektüel ve davranışsal gereksinimleri de karşılamaktadır (2).

Özel çalışma modülleri; öğrencilerin eleştirel düşünme gibi üst düzeyde entelektüel beceri kazanmalarına yardımcı olur. Eğitim programına entegre olması, multidisipliner olması, yaşam boyu öğrenmenin yerleştirilmesi, öğrencilerin değişik ilgi alanlarına yanıt vermesi, farklı öğrenme tekniklerinin ve kaynaklarının kullanılması gibi avantajlara sahip bir uygulamadır. Eğiticiler açısından bakıldığında farklı öğrenme tekniklerini ya da kaynaklarını kullanma olanağı sağlar. Öğrenci ve eğiticiler için birebir çalışma olanağı sunulduğundan bireysel yakınlık nedeniyle iletişim ve öğrenme açısından da olumlu duygular yaratmaktadır. Buna ek olarak özel çalışma modüllerinde uygulanan farklı eğitim uygulamaları fakülte müfredatında yeni eğitim yöntemlerinin eklenmesi ya da uygulamaların yapılandırılması açısından yol gösterici olacağı ve eğitimde çeşitlilik yönünden katkı sağlayabileceği düşünülmektedir (6).

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim dalında gerçekleştirilen “Tuzak Nöropatiler” konulu özel çalışma modülü dönem II öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada modüldeki öğrencilerin aktif bir öğrenme yöntemi ile verilen “Tuzak Nöropati” modülü sonucunda edindikleri bilginin kalıcılığının test edilmesi amaçlanmıştır. Öğrenmeyi daha etki hale getirmek için değişik öğrenim stratejileri ve tekniklerinin kullanılmasına olanak sağlayan bu modülün eğitim yöntemlerinde öneri geliştirmede bir etken olabileceğini düşünmekteyiz.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışma Özel Çalışma Modülünün uygulandığı 2017-2018/2018-2019 yıllarında uygulamaya dahil olan toplam 42 dönem II öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubunu oluşturan öğrenciler bu modüle yer almayan 21 adet dönem II öğrencileri içinden rastgele gönüllü olarak seçilmiştir. Bu öğrenciler 1.sınıfta periferik sinir sistemini amfi dersinde almış öğrencilerden oluşmaktadır. 12 haftalık ve her hafta 2’şer saat uygulanan bu modül multidisipliner olarak gerçekleştirilmiş olup Anatomi, Radyoloji, Nöroloji ve Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim dallarıyla birlikte yürütülmüştür. Anatomi Anabilim Dalında öğrencilerle geçirdiğimiz süre boyunca öncelikle bu modül hakkında eğitici tarafından bilgi verilmiş ve modülün işleyiş planı anlatılmıştır. Ardından Tuzak Nöropati genel bilgisi, Nöropati oluşturan periferik sinirlerin anatomisi ve tuzaklanan sinirin tanı ve tedavi yöntemleri hakkında bilgi edinilmiştir. Bu modül, öğrenciler tarafından interaktif sunum yapılarak gerçekleştirilmiştir. Sunumlar sırasında eğitici tarafından öğrenciler bilgi bakımından desteklenmiştir. Anatomi Anabilim dalında geçirilen sürenin sonunda öğrenciler bu modüle Radyoloji, Nöroloji ve Fizik tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim dallarında devam ederek klinik uygulamalar, tanı ve tedavi yöntemlerini uygulamalı olarak öğrenmişlerdir. Bu modülde öğrencinin aktif bir öğrenme gerçekleştirmesi hedeflenmiştir ve öğrencilerin edinilen bilginin kalıcılığı üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla öğrencilere tuzaklanan periferik sinirlerin anatomisi ile ilgili çoktan seçmeli sorular hazırlanmış ve öğrenciler değerlendirilmek

üzere ön test, son test ve kalıcılık testi uygulanarak kontrol gruplu deneysel desen modeli oluşturulmuştur. Hem uygulamanın yapıldığı deney grubu hem de kontrol grubuna ait ön test (eğitimin başında) son test (eğitimin sonunda) ve kalıcılık testine (eğitimin bitiminden 3 ay sonra) ait değerler arası fark test edilmiştir. Test puanları karşılaştırılarak istatistiksel analizleri SPSS 22.0 paket programında yapılmıştır.

İstatistiksel Analiz

Verilerin analizi konusunda; Tanımlayıcı istatistikler frekans, yüzde, ortalama, standart sapma, en büyük ve en küçük değer olarak sunulmuştur. Deney ve kontrol gruplarına göre test skorlarının farklılaşmasının incelenmesi amacı ile bağımsız t testi analizi uygulanmıştır. Gruplara göre ön ve son test skorlarının incelenmesi için eşleştirilmiş t testi ve ön, son, kalıcılık test skorlarının tekrarlı varyans analizi uygulanmıştır. Farklı olan ölçüm zamanlarının tespit edilmesi amacı ile Sidak ikili karşılaştırma testi yapılmıştır. Çalışmada 0,05’den küçük p değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Analizler SPSS 22.0 paket programı ile yapılmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin Demografik Özellikleri
Çalışmaya dahil edilen öğrencilerin %50’nin (n=21) kontrol grubu ve %50’nin (n=21) deney grubu olarak eşit ağırlıkta çalışmaya alınmıştır. Çalışmada erkek öğrenciler %55 (n=23) ve kadın öğrenciler %45 (n=19) oranındadır. Öğrencilerin Cinsiyetlerinin Gruplara Göre İncelenmesi

Kontrol grubunda öğrencilerin %52’si (n=11) erkek ve %48’si (n=10) kadın öğrencilerden, deney grubunda ise %57’nin (n=12) erkek, %43’ün (n=9) kadın öğrencilerden oluşmaktadır. Gruplara göre cinsiyet oranlarının ise istatistiksel olarak farklı düzeylerde olmadığı tespit edilmiştir (p=0,51, p>0,05).

Ön Test ve Son Test Puanlarının Gruplara Göre İncelenmesi

Çalışmanın başında tuzak nöropatiler hakkındaki bilgi düzeyinin deney ve kontrol grubunda benzer düzeylerde olduğu tespit edilmiştir (p=0,11, p>0,05). Son test puanları değerlendirildiğinde ise verilerin deney ve kontrol grubunda farklı düzeylerde olduğu tespit edilmiştir (p=0,01, p<0,05). Deney

öğrencilerinin tuzak nöropati son test bilgi düzeylerinin kontrol grubu öğrencilerine göre daha yüksek düzeylerde olduğu görülmüştür. ÖÇM uygulamasının deney grubu

öğrencilerinin tuzak nöropati bilgi düzeylerinin kontrol grubuna göre yükselmesine neden olduğu tespit edilmiştir (Tablo 1).

Tablo 1: Ön Test Ve Son Test Puanlarının Gruplara İncelenmesi

Test Skoru	Grup	n	X	s.s.	p
Ön test Başarı	Kontrol	21	7,62	2,36	0,11
	Deney	21	8,81	2,27	
Son test	Kontrol	21	7,71	1,87	0,01*
	Deney	21	12,76	2,30	

Kontrol grubunda tuzak nöropatiler ön test ve son test puanlarının farklı düzeylerde olmadığı tespit edilmiştir ($p=0,82, p>0,05$). ÖÇM çalışmasına dahil olmayan kontrol grubunun

öğrencilerinin tuzak nöropati bilgi düzeylerinin anlamlı şekilde gelişim göstermediği görülmüştür (Tablo 2).

Tablo 2: Ön Test Ve Son Test Puanlarının Gruplara İncelenmesi

Grup	Test skoru	n	X	s.s.	p
Kontrol	Ön test Başarı	21	7,62	2,36	0,82
	Son test	21	7,71	1,87	
Deney	Ön test Başarı	21	8,81	2,27	0,01*
	Son test	21	12,76	2,30	

Deney grubunda tuzak nöropatiler ön test ve son test puanlarının istatistiksel olarak farklı seviyelerde olduğu tespit edilmiştir ($p=0,01, p<0,05$). Deney grubu öğrencilerinin tuzak nöropati son test bilgi düzeylerinin ön testlere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. ÖÇM çalışmasına dahil olan deney grubu öğrencilerinin tuzak nöropati bilgi düzeylerinin anlamlı şekilde gelişim gösterdiği tespit edilmiştir (Tablo 2).

Ön test, Son test ve Kalıcılık testinin Değerlendirilmesi

Deney grubunda tuzak nöropatiler ön test, son ve

kalıcılık testi puanlarının istatistiksel olarak farklı seviyelerde olduğu tespit edilmiştir ($p=0,01, p<0,05$). Deney grubu öğrencilerinin tuzak nöropati kalıcılık testi ve son test bilgi düzeylerinin ön testlere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. ÖÇM çalışmasına dahil olan deney grubu öğrencilerinin tuzak nöropati bilgi düzeylerinin anlamlı şekilde gelişim gösterdiği ve tespit edilen bu gelişim düzeyinin uygulamadan 3 ay sonrasında ise başlangıç düzeyine göre kalıcı şekilde korunduğu tespit edilmiştir (Tablo 3).

Tablo 3: Deney Grubu Ön, Son Ve Kalıcılık Testi

Grup	test	X	s.s.	p	Fark
Deney (n=21)	Ön test Başarı	8,81	2,27	0,01	Son, Kalıcılık> Ön Test
	Son test	12,76	2,30		
	Kalıcılık testi	12,33	2,50		

TARTIŞMA

Bu çalışma ile Tuzak Nöropati eğitimine katılan öğrencilerin eğitim öncesi ve eğitim sonrası bilgi değişimleri incelenmiş ve öğrencilerde kontrol grubuna göre anlamlı bir değişim olduğu kalıcılık testinde ise yine anlamlı derecede bilgi düzeyinin yüksek kaldığı görülmüştür. Bu alanda literatürde herhangi bir yayına rastlanmamıştır. Ancak eğitim müdahalleri ve sonrasındaki değişime ilişkin çok sayıda izlem çalışması bulunmaktadır (7-15).

Eğitim müdahaleleri öğrencilerin bilgilerinde değişikliklere neden olmaktadır. Çalışmamızda bu değişim olumlu yönde görülmüştür. Organ bağıışı ile ilgili yapılan bir çalışmada eğitim öncesi anket uygulanmış ve öğrencilere ön test uygulamasının ardından 60 dakika süren eğitim verilmiş ve ardından son test uygulanmıştır. Çalışmada eğitim ile öğrencilerin bilgi eksikliğinin büyük ölçüde giderildiği tespit edilmiştir (15). Bir başka çalışmada ise tıp fakültesi ikinci sınıf öğrencilerinin müfredatına yeni eklenen bir dersin etkinliğinin değerlendirilmesi için dersin öncesi ve sonrasında anket uygulanarak ön test ve son test puanları değerlendirilmiştir. Çalışmada, verilen eğitimin bilgi seviyesinde önemli bir artışa neden olduğu bulunmuştur (16).

Mezuniyet sonrasında tıp eğitiminde yapılan bir çalışmada ise Hayati ve ark. (10), tıp fakültesinde farklı sınıflarında eğitim alan tıp öğrenci ile mezuniyet sonrası araştırma görevlilerinin eğitim öncesi ve sonrası bilgi ve becerilerini karşılaştırdığı çalışmada eğitime katılan tıp fakültesi tüm sınıf ve araştırma görevlileri arasında eğitim öncesi ve sonrası istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme sağlandığı belirtilmiştir. Akciğer İzolasyon Tekniği ile ilgili olarak mezuniyet sonrası anestezi asistanlarının ve tıp öğrencilerinin eğitimi için bir modül geliştirilmiş ve katılımcılara teorik bilgi, video gösterimi ve pratik uygulamalar olmak üzere farklı eğitim teknikleri uygulanmıştır. Katılımcılara eğitimin başında ön test ve sonrasında da son test uygulanmış ve sonunda katılımcılar bağımsız bir şekilde pratik uygulamaları gerçekleştirmişlerdir. Bu eğitim modülünde katılımcıların bilgi ve beceri düzeylerinde anlamlı bir artış tespit edilmiştir (8).

ÖÇM uzun vadede profesyonel mesleki yaşamda değişen koşullara uyum sağlamada

entelektüel ve davranışsal gereksinimleri de karşılamaktadır. Son yıllarda yükseköğretimde transfer edilebilir becerilerin kazanılmasına ilişkin yaklaşımlar üzerinde durulmaktadır (5). Yapılan ÖÇM teorik ve uygulamalı olarak gerçekleştirilmiştir. Bu uygulamalar öğrencilerin bilgi seviyesi kadar transfer edilebilir becerilerini geliştirdiği düşünülmektedir. Öğrencilerin modülü gönüllü olarak seçmesi de öğrenmenin kolaylaştırıcı etkisini gösterebilir.

Entegre ders uygulamalarının öğrencilerin başarı düzeylerine etkisi bilinmekte ve pek çok çalışmada da gösterilmiştir (17, 18). Tuzak Nöropati uygulaması Anatomi, Radyoloji, Nöroloji ve Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim dallarının ortak bir program oluşturulması ile yürütülmüştür. Öğrenciler klinik olgular üzerinden anatomik yapıları öğrenmişlerdir. Multidisipliner olarak gerçekleştirilen bu modüle anlamlı sonuçların elde edilmesinde entegre bir programın katkı sağladığını da düşünmekteyiz.

Bu çalışma ile uzun vadede etkiler değerlendirilememiş olsa da, modülün sonunda öğrencilerin bilgi düzeylerinin anlamlı bir şekilde arttığı ve gelişimin modül bitiminden 3 ay sonrasında da korunduğu tespit edilmiştir. Bilginin kalıcılığının korunmasının izlem seviyesinin 3 ay olmasından ya da verilen teorik eğitimin pratik uygulamalarda desteklenmesinden dolayı etkili olduğu düşünülmektedir. Küçük gruplarla yapılan çalışmaların öğrenci merkezli-eğitici destekli interaktif sunumlarla geliştirilmesi ve uygulamalı olarak gerçekleştirilmesinin öğrencilerin bilgi düzeyi üzerinde önemli ölçüde katkı sağladığını düşünmekteyiz. Buna ek olarak bu modül uygulamalarının öğrenmenin daha etkin hale getirilmesi ve farklı öğrenme teknikleri ile ilgili önerilerin geliştirilmesi açısından çekici bir etken olabileceği görülmüştür.

Bu çalışmada elde edilen veriler doğrultusunda ileriki yıllarda tıp fakültesi müfredatında farklı eğitim yöntemlerinin yapılandırılmasının eğitimde çeşitlilik yönünden faydalı olabileceğini düşünmekteyiz.

SONUÇ

Tuzak Nöropatiler konusunda yapılan bu çalışma öğrencilerin bilgi seviyesinde bir artış

sağlamıştır. Bu artışın 3 ay sonra yapılan değerlendirmelerde korunduğu izlenmiştir. ÖÇM'ler öğrencilerin entegre olarak kuramsal ve uygulamalı becerilerine olumlu katkı sağlayan programlardır. Programlarda entegrasyonun sağlanması için yer alması gereken eğitim yöntemlerinden bir tanesidir.

TEŞEKKÜR

ÖÇM grubunun kliniklerde yapılan uygulamalarında görev yapan tüm öğretim üyelerine ve çalışmaya katılan öğrencilerimize teşekkür ederiz.

KAYNAKLAR

1. Bryne PA, Lewis SEM, Thompson W. Special Study Modules: A Student's Perspective. Medical Teacher. 1999;21(3):299-301.
2. Şahin H, Karabilgin ÖS. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde Uygulanan Özel Çalışma Modülleri İle İlgili Öğrenci ve Öğretim Üyesi Görüşleri. Tıp Eğitimi Dünyası. 2005;20:37-45.
3. Şenol Y, Gürpınar E, Ozenci CC, Balcı N, Şenol AU. Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesinde Uygulanan Özel Çalışma Modülleri İle İlgili Öğretim Üyesi ve Öğrencilerin Görüşleri: İlk Sonuçlar Marmara Medical Journal. 2010;23:353-9.
4. Whittle SR, Murdoch-Eaton DG. Student-selected projects: can they enhance lifelong learning skills? Med Teach. 2002;24(1):41-4.
5. Yates MS, Drewery S, Murdoch-Eaton DG. Alternative learning environments: what do they contribute to professional development of medical students? Med Teach. 2002;24(6):609-15.
6. Morton R. Special study modules in medical illustration in the undergraduate medical curriculum. The Journal of audiovisual media in medicine. 2000;23(3):110-2.
7. Geçkil E, Yıldız S. Adölesanlara Yönelik Beslenme ve stresle Başetme Eğitiminin Sağlığı Geliştirmeye Etkisi. Cumhuriyet Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi. 2006;10(2):19-28.

8. Foley ED, Odo N, Arthur ME. Developing Modules to Train Anesthesiology Residents & Medical Students in a Lung Isolation Technique. The journal of education in perioperative medicine : JEPM. 2017;19(2):E602.

9. George A, Kong AC, Villarosa A, Duff M, Sheehan A, Burns E, et al. Implementing and evaluating the effectiveness of an oral health module for the bachelor of midwifery program at an Australian university. Nurse education today. 2020;90:104457.

10. Kandış H, Boz V, Sarıtaş A, Çandar MM, Baltacı D, Çıkman M. Kardiyopulmoner Resüsitasyon Konusunda Tıp Fakültesi Öğrencilerinin ve Araştırma Görevlilerinin Bilgi ve Beceri Düzeylerinin Geliştirilmesi. Konuralp Tıp Dergisi. 2014;6(3):8-11.

11. Jellouli M, Ben Hamida E, Hammi Y, Ferjani M, Gargah T. Evaluation of a CIAP session for students in Medicine, Pediatrics module. La Tunisie medicale. 2018;96(3):161-4.

12. Sarıkaya O, Uzuner A, Gülpınar MA, Keklik D, Kalaça S. İletişim Becerileri Eğitimi: İçerik ve Değerlendirme. Tıp Eğitimi Dünyası. 2004;14:27-36.

13. Salama FS, Al-Balkhi BK. Effectiveness of educational intervention of oral health for special needs on knowledge of dental students in Saudi Arabia. Disability and health journal. 2020;13(1):100789.

14. Senol Y, Ozdogan M, Bozcuk H. Effects and permanency of the training program "communication with cancer patients" on the opinions of students. Journal of cancer education : the official journal of the American Association for Cancer Education. 2012;27(2):338-41.

15. Uzuntarla Y. Genç Yaş Grubunun Organ Bağışına Yönelik Düşünce ve Bilgi Düzeylerinin Verilen Eğitime Göre Karşılaştırılması. Turk Neph Dial Transpl. 2016;25(3):296-301.

16. Aksan HAD, Ergin I, Durusoy R, Çiçekliođlu M. Müfredata Eklenen Bir Dersin İkinci Sınıf Tıp Öğrencilerinin Kadına Yönelik Şiddetle İlgili Bilgi ve Tutumlarına Etkilerinin Değerlendirilmesi. Türkiye Halk Sağlığı Dergisi. 2011;9(3):144-56.

17. Fowell SL, Ellershaw J, Leinster SJB. Assessment of Special Study Modules: Comparing Apples and Pears. Medical Education. 1998;32:209-21.

18. Lancaster T, Hart R, Gardner S. Literature and medicine: evaluating a special study module using the nominal group technique. Med Educ. 2002;36(11):1071-6.